

ประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬา 1st Youth Olympic Games ปี 2553 (สาธารณรัฐสิงคโปร์)

สมพงษ์ ชาติวุฒิ
อธิการบดี สถาบันการพลศึกษา

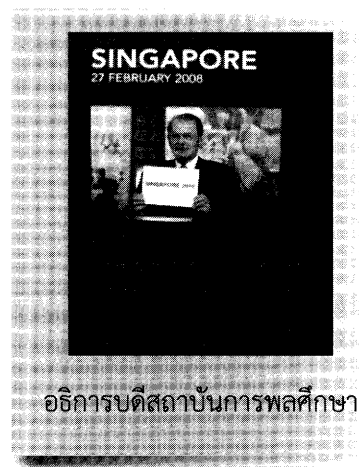
จากการที่ได้มีโอกาสไปติดตามประเมินผลการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน ครั้งที่ 1 ที่ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ในฐานะคณะกรรมการประเมินและติดตามผลการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ตามที่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามอบหมาย ระหว่างวันที่ 14 - 26 สิงหาคม 2553 โดยในการเดินทางไปร่วมการแข่งขันครั้งนี้ ได้รับความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำมาเล่าเป็นความรู้ได้ ดังนี้

1. การได้รับการคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน ครั้งที่ 1

การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ (ฤดูร้อน) ครั้งที่ 1 (1st Summer Youth Olympic Games 2010) สาธารณรัฐสิงคโปร์ ปี 2010 เป็นการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติของเยาวชนอายุระหว่าง 14 - 18 ปี เกิดขึ้นจากการที่สาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ที่เมืองสิงคโปร์ มีจำนวนประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขัน 170 ประเทศ มีนักกีฬาเข้าร่วมในการแข่งขัน จำนวน 3,500 คน จัดการแข่งขันกีฬา 26 ชนิด พิธีเปิดจัดขึ้นในวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2553 และปิดการแข่งขันในวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ที่ Marina Bay Floating Stadium ซึ่งเป็นสนามกีฬาและลานการแสดงลอยน้ำของสิงคโปร์

ในการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 1 นี้ คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (IOC) ได้คัดเลือกและจัดอันดับประเทศและเมืองไว้ 5 เมืองสุดท้ายตามลำดับ ได้แก่ ประเทศกรีซ กรุงเอเธนส์, ประเทศไทย กรุงเทพมหานคร, ประเทศรัสเซีย กรุงมอสโก, ประเทศสิงคโปร์ เมืองสิงคโปร์, และประเทศอิตาลี เมืองตูริน

จากนั้น IOC ได้ประกาศผลที่เมืองโลซาน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ให้สิงคโปร์ได้เป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 1 ปี 2010 ด้วยคะแนนที่มีประเทศสมาชิกที่ลงให้สิงคโปร์ 53 เสียง และลงคะแนนให้เมืองมอสโก ประเทศรัสเซีย 44 เสียง

อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา

ชนิดกีฬาที่ประเทศสิงคโปร์กำหนดให้มีการแข่งขันกีฬาในการกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 1 มีจำนวน 26 ชนิด ได้แก่ กระโดดน้ำ กรีฑา ชีมน้ำ แคนู จักรยาน ไตรกีฬา เทควันโด เทนนิส บาสเกตบอล แบดมินตัน ปัญจกีฬาสมัยใหม่ เทเบิลเทนนิส ฟันดาบ ฟุตบอล มวยปล้ำ มวยสากลสมัครเล่น ยกน้ำหนัก ยูโด ยิงธนู ยิงปืน ยิมนาสติก เรือใบเรือพาย วูตวูต วอลเลย์บอล แอนด์บอล และฮอกกี้ ในการแข่งขันครั้งนี้มีประเทศที่เข้าร่วมแข่งขัน และได้รับสิทธิ์ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันประมาณ 170 ประเทศ

หลักการกีฬาโอลิมปิกเยาวชน (Principle of Youth Olympics Games) คณะกรรมการโอลิมปิกสากล กำหนดวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกได้มีโอกาสยกระดับกีฬาและพัฒนากีฬาเยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขัน และให้เยาวชนให้มีจิตวิญญาณและจริยธรรมตามกฎบัตรโอลิมปิก(Olympics Charter) และสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบการแข่งขันที่กำหนดไว้ โดยคณะกรรมการโอลิมปิกสากลจะทำการคัดเลือกประเทศที่จะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโอลิมปิกฤดูร้อนขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2553(ค.ศ. 2010) โดยกำหนดชนิดกีฬา ประเภทการแข่งขันที่จะให้นักกีฬาระดับเยาวชนเข้าแข่งขันได้ ซึ่งกีฬาบางชนิดอาจจะไม่มีจัดแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ทั่วไปก็ได้ รวมทั้ง IOC จะเป็นผู้กำหนดจำนวนทีม จำนวนนักกีฬา และจำนวนเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้เองทั้งหมด

2. การวิ่งคบเพลิงและการเฉลิมฉลอง

ก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน 1 วัน สิงคโปร์ได้จัดให้มีการวิ่งคบเพลิงและเฉลิมฉลองไฟกีฬา

โอลิมปิกเยาวชน ไปตามสถานที่ต่างๆ ทั่วประเทศ โดยให้นักเรียนที่เป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นผู้วิ่งคบเพลิงแบบผลัดส่งต่อกันเป็นทอด ๆ ซึ่งประธานในการวิ่งคบเพลิงครั้งนี้คือ อดีตประธานาธิบดีของสิงคโปร์ (นายลี กวนยู) และภายหลังการวิ่งและฉลองคบเพลิงประธานได้มอบเกียรติบัตรให้กับผู้วิ่งคบเพลิงทุกคน ซึ่งนักกีฬาถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่ง

3. พิธีเปิดการแข่งขัน

ในพิธีเปิดการแข่งขันเป็นการจัดให้สำหรับคนสิงคโปร์ดูเสียมากกว่า ส่วนชาวต่างประเทศคงได้ดูในการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ การนำเสนอเรื่องราวต่างๆ ในพิธีเปิดก็เป็นการเล่าตำนานของชาวสิงคโปร์ คล้ายๆ กับพิธีเปิดกีฬาแห่งชาติบ้านเรา

มีการนำเสนอประวัติความเป็นมาของชาวสิงคโปร์ ประวัติการเดินทางของชาวจีนโพ้นทะเลที่เดินทางมาค้าขาย และวิวัฒนาการของประเทศสิงคโปร์จนเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน (แสดงส่วนใหญ่ก็จะใช้เยาวชนของสิงคโปร์ และใช้เทคนิคด้านแสงที่นำไปติดตั้งบนยอดอาคารสูงรอบๆ อ่าว Marina Bay ที่เป็นสนามกีฬาลอยน้ำ และใช้ประกอบการแสดงได้อย่างลงตัว

พิธีจุดไฟในกระถางคบเพลิงเป็นการ
วิ่งคบเพลิงข้ามน้ำมากับเรือไฟวิ่งขึ้นฝั่งไปยัง
สัญลักษณ์ของตัวมังกรพันรอบหลักที่เป็นที่ตั้ง
ของกระถางคบเพลิงให้ไฟวิ่งรอบตัวมังกรที่พันหลัก
คบเพลิงขึ้นไปติดบนกระถาง และในวันที่ 14
สิงหาคม ซึ่งเป็นพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก
เยาวชนจะถือเป็นวัน “เทศกาลของเยาวชน” ของ
ประเทศสิงคโปร์ด้วย

4. การเตรียมที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้นักกีฬาและเจ้าหน้าที่

การจัดการแข่งขันครั้งนี้ แม้ว่าจะมี
นักกีฬาและเจ้าหน้าที่เดินทางมาที่สิงคโปร์เป็น
จำนวนมาก แต่สิงคโปร์ก็ไม่ได้ลงทุนด้าน อสังหา-
ริมทรัพย์เหมือนเกมส์การแข่งขันอื่น โดยจัดให้
นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ตามโควต้าที่เข้าร่วมการแข่งขัน
เข้าพักในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งชาติของ
สิงคโปร์ (TNU) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุด
ของสิงคโปร์สามารถรองรับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่
ได้ทั้งหมด มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน การ
ดูแลรักษาความปลอดภัยทำได้ดีเป็นอย่างดี การจัด
ระบบการจราจร การขนส่งมวลชนทำได้อย่าง
ลงตัว(แต่ทุกชาติอาจจะมียearsบ่นในเรื่องนี้บ้าง)

5. ความพร้อมด้านบุคลากรของสิงคโปร์ และการมีส่วนร่วมของต่างประเทศในการจัดการ แข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน

เป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศสิงคโปร์ใช้
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ สิงคโปร์จึงได้
เปรียบในด้านการติดต่อสื่อสารกับบุคคลทั่วไป ดัง
นั้น ในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก
เยาวชนครั้งนี้ สิงคโปร์สามารถใช้บุคลากรใน
ประเทศในการทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ที่ต้องมีการ
ติดต่อสื่อสารและสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ นักกีฬา
ของต่างประเทศที่เดินทางมาจากทุกมุมโลกได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้แต่การสื่อสารกับคนของสิงคโปร์เอง
ก็ยังใช้ภาษาอังกฤษ จึงนับว่าเป็นข้อดีในการ
ประหยัดบุคลากรที่มาปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ
เป็นการลดบุคลากรที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นสื่อ
กลาง ล่าม หรือผู้แปลภาษาได้อย่างมากมาย

อย่างไรก็ตาม สิงคโปร์ก็ได้จำกัดในการ
ที่จะให้บุคลากรภายในประเทศของตนเท่านั้นที่มี
ส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาของ
มวลมนุษยชาติในระดับเยาวชนแต่เพียงผู้เดียว
สิงคโปร์ยังเปิดโอกาสให้มีการส่งเยาวชนจาก
ประเทศต่าง ๆ เข้ามาร่วมปฏิบัติหน้าที่ในระหว่าง
การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน ครั้งที่ 1 นี้ ได้อีก
โดยสิงคโปร์มีการวางแผนงานโครงการนี้ไว้ตั้งแต่ปี
2551 โดยทำการคัดเลือกเยาวชนจากประเทศ
ต่าง ๆ ทั่วโลกให้เข้าร่วมโครงการก่อน 1 ปี เมื่อ
สิงคโปร์คัดเลือกเยาวชนเข้าค่ายอาสาก่อนการ แข่ง
ขันแล้วจะมีคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกอาสา
สมัครเหล่านั้นไว้ตามจำนวนที่ต้องการเพื่อให้กลับ
มาปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างการแข่งขันอีกครั้งหนึ่ง
ตัวอย่าง ของโครงการนี้ จะเห็นได้จาก ที่พบว่ามี

นักศึกษาจากประเทศไทยไปปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ที่สนามแข่งขันกรีฑา เพื่อทำหน้าที่ในการแจกเอกสารคู่มือผู้ชมการแข่งขัน บังเอิญเมื่อคณะจากประเทศไทยเดินทางไป อาสาสมัครเหล่านั้นเข้ามาทักทายและบอกให้รู้ว่ามาจากประเทศไทย และนำเอกสารคู่มือผู้ชมมาแจกให้พวกเราด้วยความยินดี

6. การคมนาคมและขนส่งผู้ชมจากเมืองไปสนามแข่งขัน

ในขณะนี้ สิงคโปร์มีรถไฟฟ้า ประมาณ 5 สาย ซึ่งเท่าที่ทราบ สิงคโปร์สร้างรถไฟฟ้าแล้วเสร็จก่อนที่จะจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่กรุงปักกิ่ง และได้มีโอกาสเดินทางไปดูประวัติของการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ที่ผ่านมาที่ศูนย์การค้าที่ใช้เป็นสถานที่แข่งขันแฮนด์บอลและเทควันโด ซึ่งศูนย์การค้าแห่งนี้จะจัดนิทรรศการกีฬาโอลิมปิกและสาธิตกีฬาที่น่าสนใจเพื่อจูงใจให้เยาวชนเล่นกีฬา เช่น กีฬาฟันดาบ พบว่า สิงคโปร์ก็เป็นประเทศหนึ่งที่พยายามจะให้ได้รับการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในปีเดียวกับที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้รับการเลือกให้เป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ปี 2008

ในบัตรเข้าชมกีฬาทุกสนามสิงคโปร์จะมอบบัตรขึ้นรถไฟฟ้าให้กับผู้เข้าชมทุกคนที่ซื้อบัตรเข้าชมกีฬา บัตรขึ้นรถไฟฟ้าใบนี้มีลักษณะคล้ายกับบัตรเครดิต มีเงื่อนไขในการขึ้นรถไฟฟ้าว่า บัตรนี้ใช้ได้เพียงวันเดียว (ไป-กลับ) โดยหากมีปัญหาในการเข้าออกสถานีที่ต้องการจะไปให้นำบัตรไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่จำหน่ายบัตรเพื่อปรับบัตรให้สามารถใช้การได้ แถมยังสามารถเก็บเป็นที่ระลึกได้อีกด้วย

สถานีรถไฟฟ้าแห่งหนึ่งมีخانชาอยู่ภายในสนามกีฬาแห่งชาติ เช่นเดียวกับที่กรุงปักกิ่ง

ที่สถานีรถไฟฟ้าไปเข้าไปจอดใต้ดินในสนามเปิดกีฬาโอลิมปิกเกมส์(สนามกีฬารูปรังนก) และเมื่อขึ้นไปแล้วจึงค่อยไปเปลี่ยนเส้นทางไปยังจุดหมายที่ต้องการได้

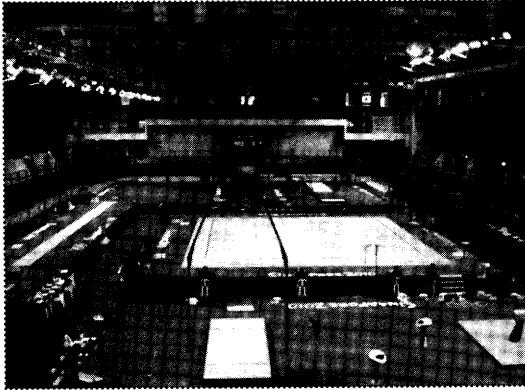
เรื่องนี้จะเห็นได้ว่า สิงคโปร์พยายามอย่างยิ่งที่จะเป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกเกมส์เช่นเดียวกับประเทศไทย และเมื่อพลาดไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ในปี 2008 จึงพยายามเสนอตัวและทำให้ได้รับการคัดเลือกจาก IOC ให้เป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกเกมส์ (ระดับเยาวชนฤดูร้อน) ครั้งที่ 1 ซึ่งสามารถทำได้ และก็ยังและสำคัญไม่น้อยเพราะเป็นครั้งแรกของโลกที่ประวัติศาสตร์การกีฬาของโลกต้องบันทึกไว้

ในความเห็นของผม คิดว่า สิงคโปร์ได้ช่วงชิงความได้เปรียบต่าง ๆ เช่นการเตรียมการในเรื่องการคมนาคมไว้นานแล้วเป็นอย่างดี และยังสามารถใช้ประโยชน์หลังการแข่งขันได้เป็นอย่างดี

7. การเตรียมสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขัน

สนามกีฬาหลักของสิงคโปร์เล็กกว่าสนามกีฬาห้วหมากที่การกีฬาแห่งประเทศไทย แต่ก็มีความสะดวกสบายกับพลเมืองในประเทศสิงคโปร์ และมีความร่มรื่น กล่าวคือการเดินทางและการคมนาคมจากสนามเข้ามาในเมืองหรือการเดินทางไปสนามกีฬาหลักนั้นมียุโรปไฟฟ้าที่เป็นช่วงที่วิ่งลงใต้ดินและคล่องตัว การจราจรไม่ติดขัดหรือเป็นปัญหาแต่อย่างใด สามารถเปลี่ยนเส้นทางได้สะดวก และสนามแข่งขันทุกแห่งใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 30 นาที ในทุกทิศทาง

สนามฝึกซ้อมส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัย และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างยิ่งหย่อนไปกว่าการเข้าสนามแข่งขัน

สนามแข่งขันยิมนาสติก ที่ถนน Bishan ซึ่งมีนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี นายวีณา โชคเผ่าอำไพ เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ด้วย

เราจะสามารถพบนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอนได้ก็ต่อเมื่อเราโทรศัพท์นัดหมายและนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอนออกมานอกบริเวณที่มีการห้ามบุคคลภายนอกเข้าได้เท่านั้น

ก่อนการแข่งขัน Youth Olympic Games ปี 2010 ประมาณ 1 ปี สิงคโปร์จะเตรียมการก่อนการแข่งขันโดยจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อเป็นการเตรียมการทุกอย่างให้พร้อมก่อนการแข่งขันจริง และปรับปรุงสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขัน

ในปี 2552 สิงคโปร์จะจัดการแข่งขันกีฬาใช้ชื่อว่า “Asian Youth Games 2009” สภาการกีฬาของประเทศสิงคโปร์ประกาศเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2551 จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬา 8 ชนิด ได้แก่ กรีฑา โบว์ลิ่ง บาสเกตบอล 3 คน เรือใบ ยิงปืน ว่ายน้ำ กระโดดน้ำ และเทเบิลเทนนิส ซึ่งจะจัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 2 - 9 กรกฎาคม 2552 และการแข่งขันครั้งนี้ คาดว่าจะมีประเทศในเอเชียที่ส่งเยาวชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาไม่น้อยกว่า 45 ประเทศ

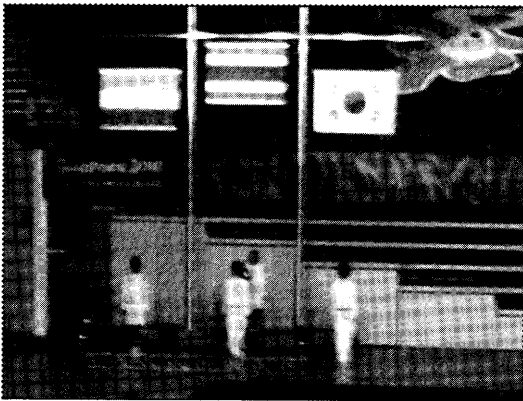
แต่โดยทั่วไปแล้วสิงคโปร์มีสนามแข่งขันที่ปลูกสร้างไว้พร้อมอยู่แล้ว เช่น สระว่ายน้ำมาตรฐานในร่มใช้ที่โรงเรียนกีฬาสิงคโปร์ สนาม

แข่งขันแบดมินตัน และเทเบิลเทนนิสใช้ที่สนามกีฬาหลัก สนามอื่นๆ ก็กระจายไปยังชุมชนต่าง ๆ สถานที่แข่งขันเรือใบ เรือกรรเชียงและวินเซิร์ฟก็ไม่ไกลจากที่พักเพราะชายทะเลห่างจากหมู่บ้าน นักกีฬาไม่เกิน 30 กิโลเมตร กีฬาฟุตบอลก็ใช้สนามหลัวยายม ซึ่งมียุทธหลายสนาม(ทั้งนี้ ยังไม่รวมสนามของสถานศึกษาเอกชนด้วย) จะมีเฉพาะสนามบาสเกตบอล 3 คน ที่จัดในสวนสาธารณะซึ่งสิงคโปร์ฝนตกบ่อยมีปัญหาต้องเลื่อนเวลาแข่งขันบ้าง คนดูเปียกบ้าง สนามมวย เทควันโด และแฮนด์บอล จัดอยู่ในศูนย์การค้าใหญ่คล้ายกับที่เมืองทองธานีจตุคนดูได้มาก มีการรักษาความปลอดภัยที่ดี อาหารการกินสะดวกขอให้มีเงินจ่ายก็พอ

8. การประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬาให้ประชาชน

ในระหว่างที่พักในที่พักหลังจากการเดินทางกลับจากสนามแข่งขัน ได้มีโอกาสดูข่าวการแข่งขันกีฬายูธโอลิมปิกเกมส์ ประจำวัน จะพบว่าสิงคโปร์จะประโคมข่าวการแข่งขันของนักกีฬายาวชนของสิงคโปร์และประเทศต่างๆ เป็นอย่างดี แม้นักกีฬาของสิงคโปร์จะไม่ได้เหรียญรางวัลก็ให้มาสัมภาษณ์ออกทีวี มาเล่าประสบการณ์ และ

ความรู้สึกที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ให้
ผู้ชมทางบ้านได้รับรู้ และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้
เยาวชนของสิงคโปร์รักการเล่นกีฬา และเล่นกีฬา
เพื่อสุขภาพให้อยู่ในสายเลือด ตลอดจนกระตุ้นให้
พลเมืองเล่นกีฬาโดยไม่ต้องอาศัยนักกีฬาจากต่าง
ชาติไม่ว่าจะเป็นการจ้างมาร่วมทีมกีฬาอาชีพหรือ
การโอนสัญชาตินักกีฬามาเป็นชาวสิงคโปร์ก็ตาม

ผลการแข่งขันแบดมินตัน นักกีฬาไทยได้รับ
เหรียญทองทั้งประเภทชายเดี่ยวและหญิงเดี่ยว

9. การให้ความรู้เกี่ยวกับกีฬาโอลิมปิกเกมส์ และวัฒนธรรมกีฬาโอลิมปิก

ผมและคณะได้มีโอกาสไปชมการแข่งขัน
ยังสนามกีฬาต่าง ๆ ที่มีนักกีฬาเยาวชนไทยเข้าร่วม
การแข่งขัน เช่น กีฬายกน้ำหนัก กีฬาเทควันโด
กีฬาแบดมินตัน หน้าสนามจะมีการให้ความรู้เกี่ยว
กับกีฬาโอลิมปิกในด้านต่างๆ ทั้งความรู้เกี่ยวกับ
กีฬาที่แข่งขัน ความรู้เกี่ยวกับผลงานการประกวด
โลโก้ Mascot ที่แสดงผลงานและบุคคลที่ได้รับ
รางวัลจากการประกวด มีอาสาสมัครคอยสอบถาม
และให้คำแนะนำ รวมทั้งให้ตอบแบบสอบถามและ
มอบของที่ระลึกให้กับผู้ที่ตอบแบบสอบถาม เช่น
จะมีการสอบถามชาวต่างประเทศเกี่ยวกับการเดิน

ทางเข้าพักในสิงคโปร์ จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ผู้มา
ชมกีฬาต้องจ่ายในระหว่างที่พักอยู่ในสิงคโปร์
หรือการสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการลดภาวะโลกร
ร้อน หรือพลังงานที่จำเป็นที่สุดที่ชาวสิงคโปร์ต้อง
ใช้และใช้เกี่ยวกับเรื่องใด(ชาวสิงคโปร์มีความ
จำเป็นต้องใช้กระแสไฟฟ้าและใช้เพื่อเปิดเครื่อง
ปรับอากาศมากที่สุด ซึ่งชาวสิงคโปร์ต้องการ
ประหยัดพลังงานในเรื่องนี้มากที่สุด) เป็นต้น

มีโอกาสเข้าไปในหมู่บ้านนักกีฬาโอลิมปิก
เยาวชน แต่กว่าจะเข้าไปได้ เจ้าหน้าที่รักษาความ
ปลอดภัยอนุญาตให้สมาชิกจากประเทศที่เข้าร่วม
การแข่งขันเข้าเยี่ยมนักกีฬาได้เพียงวันละ 3 คน
เท่านั้น และที่พักนักกีฬาไทยนั้นอยู่ด้านหลังอาคาร
ที่ใช้เป็นอาคารเรียนของมหาวิทยาลัยซึ่งเจ้าหน้าที่
ที่จะออกมาต้อนรับต้องเดินลงจากที่พักที่อยู่บนเนินเขา
และขึ้นรถบัสรับส่งนักกีฬาภายในหมู่บ้านนักกีฬา
ออกมาต้องรอกันนานและต้องใช้หนังสือเดินทาง
และกรอกเอกสารมากมาย

เราเดินชมหมู่บ้านนักกีฬาไปตลอดทาง
โดยผ่านนักกีฬาต่างชาติและผ่านซุ้มจัดกิจกรรม
วัฒนธรรมและโอลิมปิกศึกษา (Olympic Culture
and Education) ได้มีโอกาสแวะถ่ายภาพแต่
ไม่มีโอกาสเข้าไปสังเกตอย่างใกล้ชิดในซุ้มต่างๆ
เนื่องจากเราต้องเข้าไปพบกับรองหัวหน้าคณะ
นักกีฬาไทย (รศ.ดร.สุพิตร สมานิต) บนที่พักตาม
ที่นัดไว้เพื่อสัมภาษณ์ แต่ระหว่างทางมีจุดหนึ่ง
ที่น่าสนใจในเรื่องกระบวนการโอลิมปิก (Olympic
Movement) มีการจัดทำไว้ให้นักกีฬาและเจ้า
หน้าที่ได้ศึกษาอย่างสวยงาม

ผู้เขียนกับนักกีฬาขวานน้ำหนักรุ่น 49 กิโลกรัม (หญิง) เหรียญทองของจีน ส่วนนักกีฬาไทย (นักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี) ได้เหรียญเงิน

ผู้เขียนให้สัมภาษณ์กับนักเรียนที่มาปฏิบัติหน้าที่ผู้สื่อข่าวรุ่นจิ๋วในสนามการแข่งขันเทควันโด

ในที่พักเราได้มีโอกาสพบกับนักกีฬาเทควันโดเหรียญทองของไทย (นางสาววรพงษ์ พงษ์พานิช) อย่างใกล้ชิดและสอบถามความรู้สึกในการแข่งขันและได้เหรียญทองครั้งนี้ สันเกตว่าเป็นนักกีฬาหญิงรูปร่างผอมสูง (ประมาณ 170 เซนติเมตร) ซึ่งเป็นนักกีฬาเทควันโดที่มีรูปร่างได้เปรียบคู่แข่งในรุ่นน้ำหนักเดียวกัน

ส่วนประสบการณ์อื่นๆ ในหมู่บ้านนักกีฬาจะไม่ขอล่าไว้ในที่นี้ เพราะท่านอาจารย์สุพิตรได้เขียนบรรยายในเอกสารรายงานการประเมินผลการแข่งขันฯโดยละเอียดแล้ว

10. การส่งเสริมให้ประชาชนรักการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่เคยอยู่ในการปกครองของอังกฤษ ซึ่งโดยปกติคนอังกฤษที่เข้าไปอยู่ในดินแดนประเทศใดจะส่งเสริมให้

ประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายสม่ำเสมออยู่แล้ว ในปัจจุบันสิงคโปร์พยายามที่จะพัฒนาคุณภาพทางด้านร่างกายของประชาชนควบคู่ไปกับการพัฒนาทางสติปัญญาและการเรียนรู้ ดังนั้นสิงคโปร์จึงได้กำหนดให้มีแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายแห่งชาติของสิงคโปร์ (Singapore's National Physical Fitness Test) เพื่อใช้ทดสอบสมรรถภาพทางกายของประชากรทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี และจะทำการทดสอบในเดือนสิงหาคมของทุกปี เช่นในช่วงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน ครั้งที่ 1 จะเห็นสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัยกำลังทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาและประชาชน เป็นเวลา 1 วัน โดยผู้ที่ผ่านการทดสอบจะได้รับวุฒิปัตร์และรับทราบผลการประเมินสมรรถภาพทางกาย ซึ่ง 1 ในรายการทดสอบระดับประชาชนนั้นจะเป็นการทำ

สอบวิ่งในเวลา 1 ชั่วโมง และวัดระยะทางที่วิ่งได้

ส่วนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษา นั้น เป็นทดสอบนั้นจะคล้ายกับรายการของแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานนานาชาติ (ICSPFT) ซึ่งแบบทดสอบนี้นักพลศึกษาทั้งหลายจะรู้จักดี แต่จะลดรายการทดสอบให้เหลือประมาณ 4 - 5 รายการเท่านั้น

ดังนั้น ในช่วงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน (เดือนสิงหาคม) สิงคโปร์สามารถที่จะส่งเสริมเรื่องการออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับประชาชนและเยาวชนได้มาก โดยใช้ทั้งแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายแห่งชาติและกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชนที่ได้มีโอกาสจัดขึ้นเป็นครั้งแรกเป็นตัวกระตุ้นประชาชนอีกแรงหนึ่งด้วย

ในช่วงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน จะเห็นว่า มีข่าวบัตรเข้าชมกีฬาไม่มีจำหน่าย แต่เมื่อเข้าไปดูในสนามปรากฏว่ามีที่นั่งว่างจำนวนมาก เมื่อสอบถามคนสิงคโปร์ดูจะทราบ ว่า รัฐบาลแจกบัตรให้กับโรงเรียนต่างๆ เพื่อนำนักเรียนไปชมกีฬาเกือบหมดแล้ว จะเหลือไว้เพื่อจำหน่ายหน้าสนามเพียงไม่กี่ร้อยใบ ดังนั้น รายการแข่งขันใดที่มีผู้ชมสนใจมากจะไปเข้าคิวซื้อบัตร แต่ผลปรากฏออกมาว่า บัตรหมด แม้กระทั่ง ชาวมาเลเซีย ที่เป็นเพื่อนบ้านข้ามพรมแดนไปกลับได้ใน 1 วัน เมื่อมารอซื้อบัตรเข้าชมกีฬาในบางวันยังไม่สามารถเข้าดูได้

11. การให้เยาวชนมีส่วนร่วมกับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์และการส่งเสริมด้านสุขภาพของประชาชน

พิธีเปิดมีการแจกวัสดุที่ทำให้มีส่วนร่วมในพิธีเปิดการแข่งขันในแต่ละตอน เช่น ไฟฉาย รูปหัวใจ มีแสงสีขาว สีแดง นักพิราบที่มีไฟ

สามารถขยับปีก และลำตัวในท่าบินในทิศต่าง ๆ ได้ ลูกโป่งที่ใช้ในการทำเสียงปรบมือ อาหารว่างและน้ำดื่ม เสื้อกันฝน และถุงขยะที่บรรจุอยู่ในย៉ามคล้ายย៉ามพระ และเมื่อถึงชุดการแสดงชุดใดที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ใดที่บรรจุอยู่ในย៉าม พิธีกรจะขอความร่วมมือให้ผู้ชมนำอุปกรณ์นั้นๆออกมาประกอบการแสดงหรือส่งเสียง หรือเล่นเวบ สร้างความสนุกสนานในการมีส่วนร่วมและได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

การเข้าสนามในพิธีเปิดมาการตรวจค้นและไม่อนุญาตให้นำอาหารและเครื่องดื่มเข้าไป

การให้บัตรเข้าชมแก่นักเรียนระดับประถมศึกษา มาชม เชียร์ รวมทั้งการแจกอุปกรณ์การเชียร์ให้นักเรียนและผู้ชมทุกคนเพื่อใช้ประกอบการเชียร์ แต่ไม่อนุญาตให้นำกลองเข้าในสนาม แบดมินตันและสนามแข่งขัน เทเบิลเทนนิส ทำเอากองเชียร์ทีมตลกจากประเทศไทยต้องเหงาไปตามๆกัน

ส่วนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา นั้นทางกระทรวงศึกษาธิการประเทศสิงคโปร์ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครฝ่ายต่างๆ เช่น อาสาสมัครประจำสนามต่างๆ อาสาสมัครประจำที่พักในหมู่บ้านนักกีฬา อาสาสมัครประจำศูนย์ประชาสัมพันธ์ ฝ่ายต้อนรับ ฝ่ายการแสดง ฯลฯ โดยอาสาสมัครเล่นนี้ไม่มีค่าตอบแทนแต่อย่างใด จะได้รับอาหารและเครื่องดื่มจากฝ่ายจัดการในแต่ละวัน รวมทั้งบัตรขึ้นรถไฟฟ้าและรถบัสประจำทางเท่านั้น นับว่าเป็นการทำงานด้วยจิตอาสาจริงๆ

นักเรียนระดับประถมศึกษาที่สนใจกีฬา ยูธโอลิมปิกเกมส์

นักเรียนไทยที่ได้มีโอกาสไปปฏิบัติหน้าที่ในกีฬา ยูธโอลิมปิกเกมส์ถ่ายภาพกับเจ้าหน้าที่ไทย

สรุป

จากความรู้และประสบการณ์ครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับโรงเรียนกีฬา สถาบันการศึกษาในการวางแผนในการจัดการในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาใหญ่ๆ เช่น การเตรียมการที่จะจัดการแข่งขันกีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย และเตรียมนักกีฬาที่จะทำการคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยให้สอดคล้องกับการแข่งขันกีฬายูธโอลิมปิกเกมส์ ตลอดจนวางแผนเตรียมนักกีฬายูธโอลิมปิกที่กำลังศึกษาอยู่ใน

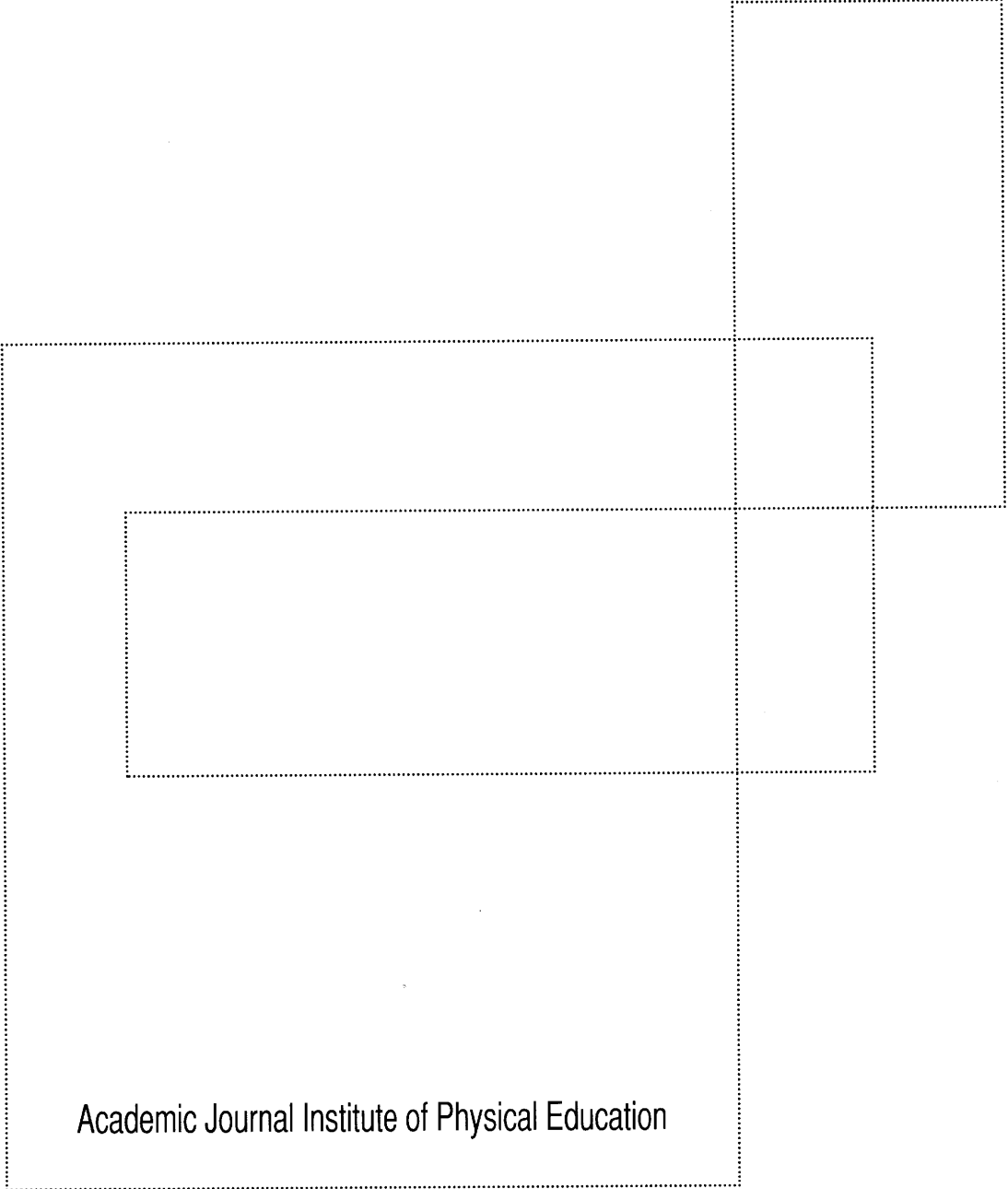
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ในชนิดกีฬาที่มีในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชนให้มีความพร้อม หากจะมีนักกีฬาจากโรงเรียนกีฬาจะต้องเข้าร่วมการแข่งขัน และหากจำเป็นต้องให้โรงเรียนกีฬาสิงคโปร์ หรือมาเลเซียมาร่วมการแข่งขันหรือเดินทางไปแข่งขันเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้สูงสุดตามระดับอายุ เราคงต้องจัดวางโปรแกรมดังกล่าวให้ดี เพื่อจะให้นักเรียนโรงเรียนกีฬาหรือเยาวชนไทยมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันใน Youth Olympic Games ปี 2010 ครั้งที่ 2 ให้มากที่สุด

LEO และ MERLY

World Culture Village

Academic Journal Institute of Physical Education